

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780–1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B. K. F. från Kongl. Bibliothecarien C. E. Gjörnell til Herr Secretaren C. A. J. Mansdorff; dat. Norrmalm, Fredagen, den 16. Nov. 1792.

Innehåll:

- 1) Återunnen Hälsa.
- 2) Minnet af Herr Joh. Stiernas.
- 3) Hr Otto Gjelke's Besferdan.
- 4) Vänskapens Vælsende och Sålhet.

Se nu, väste John, är jag så vidda bättre, at jag kan be Dig komma til mig. Jag skref något derom uti sista Brevet; men den fann Dig ej hema

Nu nu god och hälsa på mig, antingen i morgon eftermiddag kl. omkring 6, eller ock om Söndags- förmiddagen kl. omkring 10. Du väljer Själf.

Min Vänskaps har lidit och intet lidit under Din frånvaro. Det senare bör jagna Dig, äfven som det värfardigar mit Hjerta, samt skal, såsom jag högras, förbinda ofr närmare.

Min John den Fjofte, ännu i denna stund och så många år efter hans Dödi i Batavia för mit Hjerta så kär, skal värflynda ofr en den ädlaste Vilfreds-ställelse, då vi samfällt skole läsa hans Bref, vidare läsa Beskrifningen om hans Minnet i uti Vänskapens Tempel; begge skole vidda gjuta en tår på så ädel afka: alla andra Känslor försvaga, förändra, förgå; men Vänskapens förblifver lika liflig, lika varagtig, lika lycksaligande uti de Hjertan, som vunnit förädling, förbättring.

En af mine utländske Vänner, Herr Otto Gjelke, är nu icke mer uti Hamburg, skadar och teknar icke mera de bezaubernde Affer, daron Du ohulängst seime så sköne Beskildering las: han har blifvit kallad til Präst uti Sondershausen; trüder således där uti sin Faders fotspår; förbinder Sinnet behag med Religionsens Kraft. Om Du på dina Resor passerat Sondershausen, så besök mig uti något af dina tillkommande Bref denne Ort så låge, välsende och Environs? Ofta vil jag där vandra vid en så ädel och dygdig Mans sida. Ibland så många andra Vänstämningar, hvormed Gud lycksaligat min Sinnes-ställning, är ock den, at kunna flytta min Syntret, hvart jag behagar, dela Känslor på 1000 mils afstånd, njuta den mäkt välfred, ställande Sålhet, enär jag förvisat, at den från varande Vänneron njuter en dylik. Hvad, ädlaste Yngling, vore eljest uplysningen, förädlingen, Bildnings-Kraften, Känslofullheten? hvartil skulle desse Himlens Skänker eljest tjena, om icke til at gjuta uti våra Hjertan ut den löfna, fylta våra Sinnen med at den Tysning, som vi äro i stund at emottaga och njuta, samt, märk! sedan vete at brukas under Lifvets bördor och smärtor, at lätta de förra, at mildra de senare?

Väste min John! låt ofr mycket vandra på denne väg, låt ofr alltid hålla vår egen Himmel ren. Din Valfärd, din Fornöjelse, din dyktfälgighet blifva där jämt alltid en Sålhet för mit Hjerta. Vänskapen är ej annorledes egennyttig, än

egennyttig, än så vida den ene Värmen sanfärdeligen och verkeligen och beständigt
deltager uti den andres äden. Blott Bekantskap är ej ännu Vänskap; äfven
Höflighet-lagen utgör ej ensom Vänskapens Nöjande, ehuru ingen rätt Vänskap
kan äga rum, hvar Höflighetens Skyldigheter kunde förgätas. Nej, den ädla
Vänskapen sträcker sig til alla våra Begrep, Känslor och Yrken. Detta
Vänskaps-band hafve vi knutit; öfver detta Band skole vi heligt hålla.

Och härmed omfamnar jag min John under de aldrabästa Vänlykningar.

Gjörnell.